

Człowiek – najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

„Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej”

Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej

2011

Wydawca **Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej**
Aleja Harcerska 3c
41-500 Chorzów
www.swr.pl
e-mail swr@swr.pl
tel./fax 32 273 26 62

Projekt graficzny S-print, Katarzyna Nowak

Nakład 700 egz.
Katowice 2011

Publikacja powstała w ramach projektu „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej”. Poddziałanie 7.2.1, Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Działanie 7.2, Priorytet VII Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Publikacja bezpłatna.
Wszelkie prawa zastrzeżone.

Żadna część tego opracowania nie może być kopiowana, powielana lub rozpowszechniana bez uprzedniej zgody Stowarzyszenia Współpracy Regionalnej.

Treści zawarte w niniejszej publikacji nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej.

Projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej”

1. Program Operacyjny Kapitał Ludzki	str. 5
2. Pomysł na projekt	str. 5
3. Charakterystyka projektu „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej”	str. 6
4. Cel projektu	str. 8
5. Rezultaty projektu	str. 8
6. Opinie uczestników o projekcie	str. 11
7. Realizatorzy projektu	str. 15
8. Okiem managera – p. Justyny Rudner	str. 17

Człowiek – najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

„Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej”

www.niepelnosprawniwtv.pl

Przegrywanie czas zacząć...

1. Program PO KL – Projekt NTV 7.2.1

Projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki – Priorytetu VII Promocja integracji społecznej, Poddziałania 7.2.1 Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Przedsięwzięcie jest współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Głównymi założeniami i celami Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki są:

- Podniesienie poziomu aktywności zawodowej oraz zdolności do zatrudnienia osób bezrobotnych i biernych zawodowo,
- Zmniejszenie obszarów wykluczenia społecznego,
- Poprawa zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw do zmian zachodzących w gospodarce,
- Upowszechnienie edukacji społeczeństwa na każdym etapie kształcenia przy równoczesnym zwiększeniu jakości usług edukacyjnych i ich silniejszym powiązaniu z potrzebami gospodarki opartej na wiedzy,
- Zwiększenie potencjału administracji publicznej w zakresie opracowywania polityk i świadczenia usług wysokiej jakości oraz wzmocnienie mechanizmów partnerstwa,
- Wzrost spójności terytorialnej.

2. Pomysł na projekt

Pomysł na projekt zrodził się z doświadczeń francuskich urzędów, które zatrudniały osoby niepełnosprawne do pracy przy skanowaniu dokumentów przeznaczonych do archiwizacji. Partner projektu – Telewizja Polska, Oddział w Katowicach szybko dostrzegł potencjał zaprezentowanej idei i szansę uratowania szeregu unikatowych i niezwykle cennych materiałów dostępnych jedynie w archiwach na nośnikach starej generacji. Korzystając z możliwości pozyskania środków europejskich został złożony wniosek o dofinansowanie do Urzędu Marszał-

kowskiego w Katowicach, w ramach którego, osoby niepełnosprawne miały zostać przeszkolone w zakresie digitalizacji i archiwizacji taśm wizyjnych, a następnie odbyć staż zawodowy. Pomysł ten okazał się działaniem o unikatowym charakterze na skalę kraju, pozwalającym na ocalenie archiwaliów w Telewizji Publicznej.

3. Charakterystyka projektu

Projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” zakładał aktywizację zawodową grupy 48 osób niepełnosprawnych. Działania zostały przeprowadzone w trzech cyklach – po 16 osób każdy. Projekt skierowany był dla osób niepełnosprawnych, bez żadnych ograniczeń wiekowych, oraz ograniczeń jeśli chodzi o stopień niepełnosprawności, czy też jej rodzaj. Dzięki temu, zostały otwarte drzwi dla wielu osób, chcących wziąć udział w procesie rekrutacji. Należy podkreślić, iż do procesu rekrutacji przystąpiło ponad 150 osób.

Wszyscy uczestnicy projektu przechodzili 1,5 miesięczne szkolenie z obsługi urządzeń telewizyjnych wykorzystywanych w procesie digitalizacji i archiwizacji taśm wizyjnych. Szkolenie trwało 6 godzin dziennie, było prowadzone w dwóch turach – rano oraz po południu. Cykl szkoleń pozwolił uczestnikom na zdobycie wiedzy w zakresie cyfryzacji, zapoznanie się z terminologią i zagadnieniami związanymi z obsługą podstawowych urządzeń telewizyjnych, jak również digitalizacją i kompresją sygnałów analogowych. Uczestnicy projektu mieli niepowtarzalną możliwość wdrożenia się w tematykę dotyczącą funkcjonowania współczesnych archiwów telewizji, sposobów zapisu sygnałów telewizyjnych oraz zasad funkcjonowania urządzeń telewizyjnych. Szkolenie pozwoliło również zdobyć umiejętności i kwalifikacje związane z obsługą komputera klasy PC w zakresie systemu operacyjnego MS Windows, poczty elektronicznej, Internetu.

Po ukończonym szkoleniu uczestnicy rozpoczęli 3,5 miesięczny staż. Podczas stażu mogli oni wykorzystać zdobytą wiedzę, jak również rozwinąć swoje umiejętności. Do ich głównych obowiązków należało digitalizowanie i archiwizowanie materiałów znajdujących się na taśmach wizyjnych. Stażyści podczas pracy podzieleni byli na dwie grupy – pierwsza przegrywała materiały archiwalne, podczas gdy druga grupa opisywała przegrane materiały. Po dwóch tygodniach następowała zmiana w wypełnianych zadaniach. Niewątpliwą wartością dodaną projektu była możliwość integracji społecznej osób niepełnosprawnych z pracownikami telewizji. Uczestnicy projektu mieli niebывалą okazję zapoznać się z warunkami pracy dziennikarzy. Możliwość zobaczenia studia nagraniowego, oraz uczestniczenia w roli obserwatora w nagraniach np. wydań Aktualności, było dla wielu osób niezwykłym przeżyciem.

Podczas szkoleń uczestnicy projektu otrzymali materiały szkoleniowe, niezbędne do właściwego wykonywania powierzonych im zadań. W ramach projektu przewidziano przyznanie wynagrodzenia dla uczestników projektu (stypendia szkoleniowe i stażowe), co pozwoliło na poprawę ich sytuacji materialnej. Organizator projektu zapewniał także zwrot kosztów związanych z transportem osób niepełnosprawnych na miejsce odbywania szkolenia i stażu, co stanowiło kolejny atut przemawiający na korzyść projektu. Dodatkowo w ramach działań pomocniczych, zostało zapewnione im stałe wsparcie opiekuna osób niepełnosprawnych – p. Ewy Orłowskiej z TVP Katowice, która spotykała się codziennie z uczestnikami projektu, pomagała rozwiązywać bieżące problemy, była w ciągłym kontakcie z managerem projektu. Jak sama mówi, projekt pozwolił jej na poznanie codziennych zmagania, którym muszą poddawać osoby niepełnosprawne. Jak podkreśla pani Ewa, osoby biorące udział w projekcie to ludzie z różnym stopniem niepełnosprawności, różną osobowością. To wspaniali ludzie, mimo swoich bardzo poważnych problemów. Są osobami uśmiechniętymi, zadowolonymi z tego co mają. Współpraca z uczestnikami projektu nauczyła panią Ewę cierpliwości, pokory oraz reagowania na potrzeby innych.

Znaczne zapotrzebowanie związane z aktywizacją niepełnosprawnych osób bezrobotnych było widoczne w bardzo dużym zainteresowaniu osób z tej grupy uczestnictwem w działaniach w ramach projektu. Jak opisuje Pani Ewa Muszczyk – specjalista ds. rekrutacji w projekcie – rekrutacja była procesem trudnym ze względu na potrzebę wyselekcjonowania spośród znacznej liczby zainteresowanych, osób z wysoką pozytywną motywacją do działań ukierunkowanych na aktywizację zawodową i społeczną, jednocześnie posiadających minimum predyspozycji oraz zainteresowanych rodzajem prac związanych z digitalizacją i archiwizacją materiałów audiowizualnych. Uczestnicy rekrutacji mieli różne nastawienie do celów projektu od motywacji zewnętrznej obejmującej nacisk ze strony innych do motywacji wewnętrznej związanej z aktywizacją i samorealizacją. Należy podkreślić, iż wszystkie działania zaplanowane w projekcie umożliwiły rozwój osobisty uczestników oraz pozwoliły na poprawę ogólnego funkcjonowania psychospołecznego.

4. Cel projektu

Celem projektu „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” była przede wszystkim integracja społeczna i aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych długotrwale bezrobotnych lub bezskutecznie poszukujących pracy.

Główny cel projektu został wsparty przez cele szczegółowe projektu, czyli:

- podniesienie kwalifikacji zawodowych uczestników projektu,
- podniesienie umiejętności interpersonalnych oraz kompetencji społecznych,
- podniesienie samooceny, poczucia własnej wartości i motywacji do podejmowania aktywności zawodowej.

Uczestnicy projektu zyskali umiejętność posługiwania się sprzętem służącym do rejestracji, przegrywania nośników: DVCPPro, Betacam SP i Betacam Digital, XDCam oraz wprowadzania metadanych na dyski optyczne. Jak podkreśla p. Krzysztof Toboła – szef archiwum TVP Katowice i opiekun merytoryczny stażu: „(...) poznali, często dotąd nigdy nie oglądane reportaże, filmy dokumentalne i inne gatunki produkcji telewizyjnej. Pomogli także w odszukaniu postaci i zdarzeń, do tej pory „schowanych” na nieużywanych nośnikach, co pozwoliło na uzupełnienie w bazach danych brakujących, a często również wcześniej nigdy nie prezentowanych informacji (...)” Wartością dodaną projektu są również nowe przyjaźnie, które mają szansę, według oceny p. Toboły, na kontynuację nawet po zakończeniu realizacji projektu.

5. Rezultaty projektu

Wśród zdigitalizowanych materiałów znajdują się przede wszystkim materiały filmowe, widowiska artystyczne, filmy dokumentalne, reportaże, koncerty muzyki poważnej. Warto podkreślić, iż digitalizowane materiały są unikatowymi w skali całego kraju. Projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” pozwolił na przegranie 2500 godzin cennych nagrań.

Oprócz powyżej zaprezentowanego rezultatu, projekt może pochwalić się następującymi osiągnięciami:

- 100% uczestników projektu rozpoczęło i zakończyło szkolenie,

➤ 47 na 48 osób zakończyło staż w ramach projektu,

➤ 70% uczestników projektu uznało, iż był on ważnym elementem umożliwiającym ich powrót na rynek pracy.

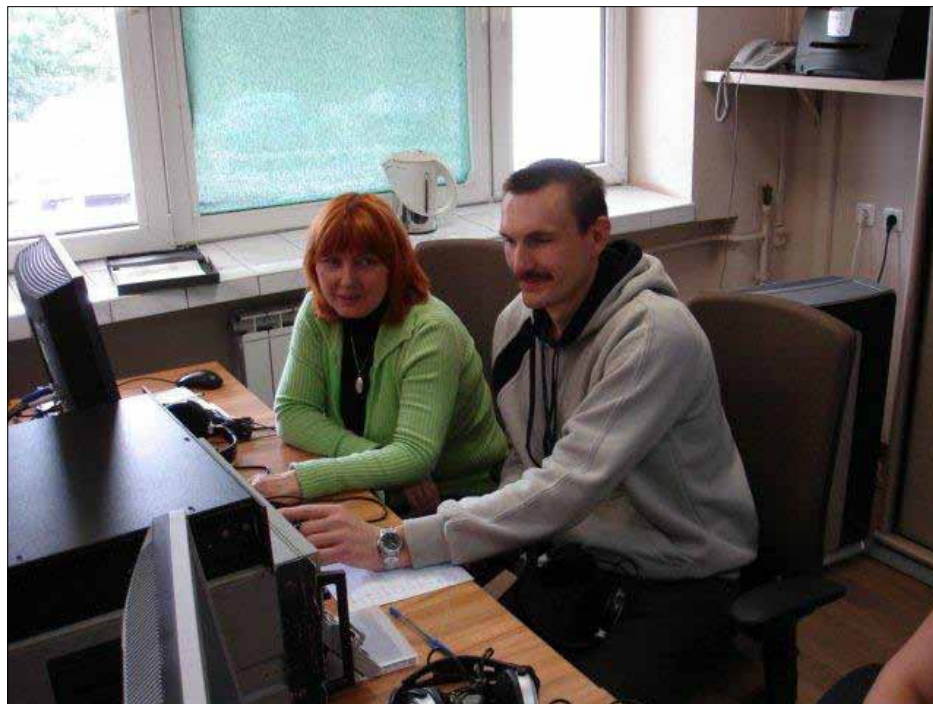
Analizując kolejne rezultaty, m.in.: skuteczność szkoleń (oceniana przez uczestników), należy podkreślić, iż poczucie posiadanych umiejętności w zakresie obsługi komputera wzrosło. Wzrost motywacji oraz umiejętności zauważono także w aspekcie poziomu samooceny, nabytych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Uczestnicy wskazywali na znaczenie projektu dla ich rozwoju, o czym świadczą poniższe wypowiedzi:

„Udział w projekcie pomógł mi uaktywnić się społecznie, poszerzyć wiedzę i odzyskać wiarę w siebie”

Uczestnicy I cyklu szkoleń i staży. Od lewej: Mariusz Wojciechowski, Agnieszka Stojka, Krzysztof Pochopień, Jolanta Oziębło oraz trener Mariusz Ulbrich.

„Zdobyłam nowe umiejętności i kwalifikacje, dzięki czemu mam większe szanse na znalezienie pracy. Jestem bardzo zadowolona z udziału w projekcie”

Uczestnicy II cyklu szkoleń i staży. Od lewej: Dorota Góra i Mariusz Sękowski.

6. Opinie uczestników projektu

Aby w pełni zobrazować nasze osiągnięcia, poprosiliśmy osoby biorące udział w projekcie, aby podzieliły się uwagami na temat swojego uczestnictwa. Pierwszą osobą, która z dużym entuzjazmem zareagowała na możliwość wypowiedzenia się, była pani **Jolanta Oziębło** – uczestniczka pierwszego cyklu szkolenia i stażu.

„Jako osoba długotrwale bezrobotna i niepełnosprawna byłam zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Katowicach i bezskutecznie poszukiwałam pracy. W lutym 2010 r. otrzymałam propozycję wzięcia udziału w szkoleniu finansowanym ze środków unijnych pn.: „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej”. Po przejściu wstępnych eliminacji, zakwalifikowano mnie do projektu, który realizowany był przez Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej w partnerstwie z TVP S.A., Oddział Katowice.

Półtoramiesięczne szkolenie z obsługi programów komputerowych wykorzystywanych w procesie digitalizacji i archiwizacji taśm wizyjnych oraz 3,5 – miesięczny staż, w trakcie którego mogłam sprawdzić zdobytą wiedzę na szkoleniu, odbywał się w siedzibie Telewizji Regionalnej Katowice w Bytkowie. Szkolenie prowadzone było przez profesjonalnie wyszkolonych wykładowców, którzy w fachowy sposób przekazali nam wiedzę na temat digitalizacji materiałów archiwalnych, znajdujących się w archiwach telewizji. Dzięki temu, że opanowałam technikę digitalizacji, mogłam przegrywać bardzo ciekawe programy archiwalne z taśm analogowych na nośniki cyfrowe najnowszej generacji. Pracownicy archiwum, którzy otoczyli mnie wspaniałą opieką i wsparciem, spowodowali, że mogłam swoją pracę wykonywać dobrze i rzetelnie. Sprawiało mi to ogromną przyjemność, gdyż dzięki przegrywaniu, mogłam zapoznać się ze wspaniałymi spektaklami teatralnymi oraz programami publicystycznymi, których nigdy wcześniej nie miałam okazji oglądać. Branie udziału w w/w projekcie pozwoliło mi nabrać pewności siebie, a zadowolenie pracowników archiwum z pracy, którą wykonywałam, pozwoliło mi uwierzyć, że mimo posiadanej niepełnosprawności, mogłam przyczynić się do tego, że wiele materiałów archiwalnych, między innymi dzięki mnie, nie pójdzie w zapomnienie. Po zakończeniu projektu, pozostały we mnie miłe wrażenia, a fakt, że poczułam się doceniona i akceptowana na długo dało mi wiarę, że jeszcze dużo w moim życiu mogę zdziałać.”

Kolejną osobą, która chciała podzielić się opinią na temat uczestnictwa w projekcie był pan **Mariusz Wojciechowski** – również uczestnik pierwszego cyklu.

„W mojej opinii projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” zorganizowany przez Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej z siedzibą w Chorzowie przy współpracy z Katowickim

Oddziałem Telewizji Polskiej był bardzo pożyteczny dla wielu spośród jego uczestników, w tym również dla mnie. Nie mogę oczywiście wypowiadać się za uczestników kolejnych tur projektu, ale z tytułu uczestnictwa w pierwszym cyklu wspomnianego projektu i obcowania codzienne z innymi osobami, które zostały zakwalifikowane i wzięły udział w tym projekcie i obserwowania tego jak z dnia na dzień zmieniało się ich i moje życie myślę, że jestem uprawniony do stwierdzenia, iż uczestnictwo to odcisnęło poważne piętno na naszym życiu i przyczyniło się do zmiany sytuacji życiowej wielu spośród nas.

Do mojego uczestnictwa w programie „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” doszło w dużym stopniu przypadkowo. Poszukiwałem już od dłuższego czasu jakiegoś zajęcia dla siebie, które pozwoliłoby mi nieco uniezależnić się finansowo, i które zmuszałoby mnie do wyjścia do ludzi, co z punktu widzenia schorzenia, na które cierpię jest szczególnie ważną, ale i trudną do zrealizowania sprawą. W trakcie swoich poszukiwań dotarłem między innymi do katowickiej siedziby CARITAS, gdzie dowiedziałem się, że w niedługim czasie pewne stowarzyszenie będzie organizowało projekt dla osób niepełnosprawnych, otrzymałem adres stowarzyszenia i polecono mi, abym się tam udał po więcej szczegółów odnośnie tego projektu i ewentualne zgłoszenie chęci swojego uczestnictwa. Jako, że nie miałem żadnej innej propozycji postanowiłem sprawdzić przedstawioną mi ofertę. W siedzibie Stowarzyszenia Współpracy Regionalnej w Chorzowie dowiedziałem się, że wspomniany projekt będzie się nazywał „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” i wszystkich szczegółów, które mnie interesowały. Dość powiedzieć, że wydał mi się on bardzo interesujący i postanowiłem zrobić wszystko, aby zostać doń zakwalifikowanym. W niedługim czasie dostałem powiadomienie o terminie spotkania kwalifikacyjnego odnośnie wspomnianego projektu, na które się udałem i ku mojej wielkiej radości pozytywnie przeszedłem weryfikację i zostałem zakwalifikowany do szczęśliwej 16, która mogła wziąć udział w pierwszej turze projektu. Tak więc podsumowując mogę stwierdzić, że do uczestnictwa w tym projekcie skłoniła mnie chęć znalezienia pracy lub innego zajęcia, które zmuszałoby mnie do większej aktywności w kontaktach międzyludzkich i choć na ten konkretny projekt trafiłem dość przypadkowo, to nie żałuję tego i cieszę się, że miałem okazję uczestniczyć w tak niezwykłym przedsięwzięciu.

Odnośnie samego przebiegu szkolenia a następnie stażu jakie były zorganizowane w ramach projektu „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” to choćbym nie wiem jak bardzo się starał wymyślić coś negatywnego to bym nie umiał. Szkolenie było przeprowadzone w bardzo miłej atmosferze z dużą cierpliwością i zaangażowaniem wszystkich osób, które nas szkoliły. Zostały nam przekazane wszystkie informacje potrzebne do prawidłowego działania w ramach stażu, który był następstwem szkolenia i miał nam pozwolić na praktyczne zastosowanie nabytych podczas szkolenia umiejętności. Podczas wspomnianego stażu, w związku z bardzo profesjonalnie przeprowadzonym szkoleniem, wystąpiło bardzo niewiele trudności i problemów. Jeśli jednak takowe się pojawiały to zawsze mogliśmy liczyć na pomoc naszego

opiekuna ze strony telewizji, wszystkich pracowników telewizji, a w szczególności pracowników Sekcji Archiwum Programowego, którzy byli naszymi bezpośrednimi zwierzchnikami w ramach zleczanych nam obowiązków jak i na pracowników Stowarzyszenia Współpracy Regionalnej, z którymi byliśmy w stałym kontakcie i zawsze mogliśmy liczyć na ich pomoc w razie wystąpienia jakiejś trudnej czy nieprzewidzianej sytuacji.

Uczestnictwo w projekcie pozwoliło mi bardziej uwierzyć we własne możliwości, stać się pewniejszym w kontaktach międzyludzkich i zmobilizowało do szukania rozwiązań, które mogą ulepszyć moje przyszłe życie. Ponadto okazało się, że moje zaangażowanie w powierzone mi obowiązki i to w jaki sposób je wykonywałem wzbudziło na tyle duże zaufanie do mojej osoby, iż zostało mi zaproponowane przedłużenie współpracy z katowickim oddziałem Telewizji Polskiej na kolejnych parę miesięcy. Na dzień dzisiejszy, mimo iż obie strony zdają się być zadowolone z dotychczasowej współpracy i wyrażają chęć do jej dalszego kontynuowania, to z różnych niezależnych od nich przyczyn współpraca ta nie może być kontynuowana. Być może w przyszłości – kto wie? Przed moim uczestnictwem we wspomnianym projekcie taka sytuacja zapewne by mnie rozbiła i spowodowała stagnację na co najmniej następnych parę miesięcy. Tak się jednak nie stało. Projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” dał mi dużo więcej pewności siebie i przekonania o tym czego tak naprawdę w życiu chcę, i że tylko ode mnie zależy czy uda mi się to w życiu osiągnąć. Efektem tego po zaledwie 2 miesiącach od zakończenia mojej współpracy z katowickim oddziałem telewizji udało mi się podjąć nowe zatrudnienie i po raz pierwszy w moim życiu na umowę o pracę. Charakter pracy jaką podejmuję nie jest szczytem moich marzeń, ale ja nie zamierzam poprzestać na tym co udało mi się osiągnąć. Zamierzam dalej dążyć do znalezienia pracy w charakterze, który by mi najbardziej odpowiadał, bo to co działo się w moim życiu po zakończeniu wspomnianego projektu pokazało mi, że wszystko w moim życiu jest możliwe i tylko ode mnie zależy czy uda mi się taką czy inną rzecz osiągnąć w swoim życiu."

Ostatnią opinią na temat projektu podzieliła się uczestniczka 3 cyklu szkoleń i stażu pani **Gizela Wojtala**.

„Uważam, że projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” jest pomysłem bardzo trafionym. W dodatku satysfakcję i pewną dozę zadowolenia daje fakt, że projekt powstał na Śląsku i jest jedynym w TVP S.A. jako telewizji regionalnej. Opieka merytoryczna i dydaktyczna od stycznia 2011 r. do teraz była i jest wspaniała.

Moje własne odczucia do faktu, że po rekrutacji otrzymałam komunikat, że zostałam przyjęta były połączone z podejrzeniami i wątpliwościami dlaczego „ja” – czym to „pachnie”? Dopiero po rozmowach i namowach mojej pani doktor i psychologa zdołano mnie przekonać, że warto spróbować. Na chwilę obecną dziękuję wszystkim. Dziękuję ludziom z TVP

i projektu za przyjazną, ludzką atmosferę i traktowanie. Trafioną decyzją jest fakt, iż w projekcie uczestniczą ludzie w różnym przedziale wiekowym i to jest naprawdę fajne. Kontakt, pomoc, porada zarówno 26-latką jak i pani po 50-tce to jest to czego w dzisiejszych czasach brakuje. Udowodniłam sobie, że potrafię jeszcze czegoś się nauczyć, mogę być i funkcjonować w społeczeństwie. Połączyłam przyjemne z pożytecznym. Mam na myśli zdobywanie nowej wiedzy i umiejętności z jednoczesną satysfakcją finansową. Szkoda jedynie, że to się kończy. Mam cichą nadzieję, że zaświadczenie, które otrzymam pozwoli mi i wszystkim uczestnikom gdziekolwiek indziej w tym kierunku tzn. archiwizacji cyfrowej, nie tylko taśm wizyjnych, podjąć pracę. Sama praca nie jest taka monotonna. Przeglądając materiały można wrócić do wspomnień, oglądając ciekawe reportaże zastanowić się nad życiem, słuchając muzyki, koncertów, oglądając spektakle można się po prostu „odchamić”. Żałować należy, że to koniec Projektu – ostatnia tura i kolejna „16” ludzi nie może w nim uczestniczyć. Jeszcze raz dziękuję i niczego nie żałuję. Bycie tutaj bardzo mi pomogło.”

Uczestnicy III cyklu szkoleń i staży. Od prawej: Tomasz Bednorz, Paweł Francki, Marzena Płonowska, Robert Józwiak.

7. Realizatorzy projektu

Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej (SWR) jest organizacją pozarządową, której celem jest prowadzenie i wspieranie współpracy regionalnej w Europie w zakresie rozwoju lokalnego, integracji społecznej oraz wymiany naukowej. Stowarzyszenie powstało w sierpniu 2002 roku z inicjatywy grupy specjalistów zajmujących się realizacją różnorodnych projektów społecznych, lokalnych inicjatyw kulturalnych oraz przedsięwzięć naukowych.

Nasz zespół posiada wieloletnie doświadczenie w opracowywaniu koncepcji nowych projektów, tworzeniu konsorcjów i partnerstw projektowych złożonych z instytucji i organizacji krajowych i zagranicznych oraz efektywnym pozyskiwaniu środków na konkretne przedsięwzięcia. Naszym celem jest profesjonalne wspieranie rozwoju regionalnego poprzez działania pro-społeczne oraz pomoc ekspercką w przetwarzaniu pomysłów na konkretne przedsięwzięcia i zarządzaniu nimi jako odrębnymi projektami.

Wspieramy powstawanie i działalność organizacji pozarządowych, procesy poszerzania ich działalności o przedsięwzięcia komercyjne umożliwiające uzyskanie większej niezależności od środków pochodzących z grantów. Swoje usługi świadczymy także na rzecz spółdzielni socjalnych oraz grup osób pragnących je utworzyć. W tym celu każdorazowo tworzymy lokalną międzysektorową sieć wsparcia, stwarzając bardziej przyjazne środowisko dla nowopowstającego podmiotu.

Jesteśmy inicjatorem pierwszej pozarządowej telewizji internetowej (www.3sektor.tv), która prezentuje wiele ciekawych inicjatyw realizowanych przez NGO w Polsce. Współpracujemy i wspieramy inne organizacje pozarządowe, działające na terenie Polski Południowej. Dysponując zespołem wysoko wykwalifikowanych managerów projektów, prowadzimy szkolenia i doradztwo dla innych organizacji z zakresu zarządzania projektami, ewaluacji i monitoringu, budowania partnerstw i konsorcjów, w tym również międzynarodowych.

Jako instytucja szkoleniowa, zarejestrowana w Wojewódzkim Urzędzie Pracy w Katowicach, świadczymy usługi szkoleniowe kierowane do różnych grup odbiorców. Jednym z ważniejszych zadań w tym zakresie jest prowadzenie na zlecenie powiatowych urzędów pracy, szkoleń dla osób bezrobotnych z gwarancją zatrudnienia. Jako jedni z nielicznych, specjalizujemy się w przygotowywaniu i zarządzaniu finansowym projektami naukowo-badawczymi, finansowanymi z Programów Ramowych UE oraz Funduszy Strukturalnych UE. Wśród współpracujących z nami od lat placówek naukowych są Centrum Onkologii – Instytut, Oddział w Gliwicach, Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych Polskiej Akademii Nauk w Zabrze / Gliwicach, Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach czy Fundacja Rozwoju Kardiochirurgii

gii w Zabrzu. Jesteśmy otwarci na współpracę zarówno z organizacjami pozarządowymi jak i podmiotami publicznymi realizującymi zadania w zakresie polityki społecznej.

Telewizja Polska, Oddział w Katowicach ma doświadczenie w realizacji projektów finansowanych ze środków unijnych. Realizowała m.in.:

- ☛ projekt pn.: „Rzemiosło – najlepszy pracodawca w regionie” w ramach programu 9.3 POKL
- ☛ projekt pn.: „Polsko – czeska współpraca medialna: Granica która łączy” w ramach programu INTERREG IIIA
- ☛ projekt pn.: „Pełnoprawni – niepełnosprawni: Kampania medialna” w ramach programu 1.4a SPO RZL oraz liczne kampanie informacyjno-promocyjne m. in. na rzecz miasta Rybnika i miasta Katowice.

Koordynator projektu ze strony Telewizji, pani Dagmara Frączek podkreśla, iż nie jest to pierwszy projekt, który był realizowany na rzecz osób niepełnoprawnych ale był pierwszym, w ramach którego mieliśmy okazję, by na co dzień ze sobą przebywać w miejscu pracy. Jak mówi p. Frączek, przygotowując miejsce szkoleń i staży Telewizja starała się, aby usunąć wszelkie przeszkody i bariery dla osób niepełnosprawnych, by dostępne były podjazdy, a wyposażenie pomieszczeń było odpowiednio dostosowane do ich potrzeb. Duży nacisk został położony na to, by uczestnicy mogli się poczuć akceptowani, doceniani, a także by zdobyli umiejętności w zakresie obsługi urządzeń numerycznych i wiedzę o systematyzacji zasobów archiwalnych. Wszystko to miało doprowadzić do sytuacji, w której niepełnosprawni staną się poszukiwanymi i atrakcyjnymi pracownikami na śląskim i nie tylko rynku pracy. Pracę uczestników projektu można przyrównać do pracy pogotowia ratunkowego – „reanimowali” bezcenne zasoby archiwalne, które stanowią nasze wspólne dziedzictwo, a które bez ich pracy i pomocy UE, przestałyby istnieć. Dzięki uczestnikom projektu, udało się zdigitalizować prawdziwe perełki m.in.: spektakle Teatru Telewizji (na przykład „Matka Courage i jej dzieci” z 1974, w reżyserii Lidii Zamkow – uznane za jedno z najwybitniejszych dzieł teatru w historii polskiej telewizji), czy unikatowe rejestracje koncertów muzyki poważnej w wykonaniu najwybitniejszych kompozytorów i dyrygentów polskich takich jak: Karol Stryja, Henryk Mikołaj Górecki. To tylko niektóre przykłady zasobów archiwalnych, które dzięki niewątpliwemu zaangażowaniu osób niepełnosprawnych, zostaną zachowane dla następnych pokoleń.

8. Okiem managera – p. Justyny Rudner

Projekt „Niepełnosprawni w telewizji cyfrowej” był projektem, który pozostanie na długo w mojej pamięci. Realizując go, uświadomiłam sobie, z jak wieloma problemami muszą sobie radzić osoby niepełnosprawne. Częste spotkania z uczestnikami projektu, pokazały mi jakie bariery muszą oni pokonywać. Zespół realizujący projekt starał się pomagać osobom biorącym w nim udział w codziennych trudnościach, rozwiązywaniu bieżących problemów. Były to często kwestie nie tylko związane ściśle z projektem, ale również pomoc w przygotowaniu pism, załatwianie spraw urzędowych. Dzięki projektowi, niektóre osoby miały szansę na wyjście z domu, podjęcie nowego wyzwania, nawiązanie nowych przyjaźni i znajomości. Patrząc z perspektywy czasu na wszystkie trzy grupy można stwierdzić, iż ich kwalifikacja do projektu dała w wielu przypadkach siłę do swoistej przemiany zewnętrznej jak i wewnętrznej. Okres 5 miesięcy dla osób biorących udział w projekcie wyzwolił uśmiech na ich twarzy, radość; w wielu przypadkach pozwolił na przełamanie bariery niepewności czy też wstydu. Praca z osobami niepełnosprawnymi nauczyła mnie pokory, spojrzenia na świat z nieco innej perspektywy.

„Po zakończeniu projektu, pozostały we mnie miłe wrażenia, a fakt, że poczułam się doceniona i akceptowana na długo dało mi wiarę, że jeszcze dużo w moim życiu mogę zdziałać.”

Uczestnicy I cyklu szkoleń i staży. Od prawej: Henryk Zowada, Gabriela Szczotka oraz Józef Murzyn.

„...z tytułu uczestnictwa w pierwszym cyklu wspomnianego projektu i obcowania codzienne z innymi osobami, które zostały zakwalifikowane i wzięły udział w tym projekcie i obserwowania tego jak z dnia na dzień zmieniało się ich i moje życie...”

Uczestniczka I cyklu szkoleń i staży – Jolanta Oziębło.

TVP KATOWICE

Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej

Aleja Harcerska 3c
41-500 Chorzów
www.swr.pl
e-mail swr@swr.pl
tel./fax 32 273 26 62

Człowiek – najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego